

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Jeg ville såmænd bare understrege, at aftale-regulering fører til en meget høj organisationsprocent, at den simpelt hen er en del af hele konstruktionen. Det har vi også i det danske samfund – ja, ikke organisationstvang, men det sagde jeg heller ikke – vi har en praksis, der gør, at folk er organiseret i Danmark, og det har jeg ikke noget imod, for det synes jeg er fornuftigt. Jeg har også lagt mærke til, at man lægger umådelig megen vægt på det, og det er jeg bare tilfreds med.

Må jeg sige til fru Charlotte Antonsen, at det er jo klart nok, at vi har en situation, hvor vi ikke bare skal sige ja til alt, hvad der kommer fra EU. Jeg har bare hæftet mig ved, at Venstre siger ja til alt det, der angår det indre marked; men når der kommer fornuftige forslag om f.eks. forældreorlov, omsorgsdage og beskyttelse af lønmodtagere generelt, siger man meget højt, at der skal ikke ske noget her. Det er bare det, jeg konstaterer, og jeg konstaterer også, hvor ideologisk betinget Venstres modstand er. Det er jo ren højrepolitik af Fremskridtspartiets skuffe, at man ikke vil være med til at gennemføre noget af det, som er til fordel for lønmodtagerne, men gerne vil være med til at bruge EU til det, der fremmer kapitalens og virksomhedsejernes interesser.

Annette Just (FP):

Jeg vil gerne starte med at glæde mig over, at hr. Gade har læst det nationale kompromis igennem og fundet ud af, at teksten slet ikke var så ringe; og i betragtning af, at det er ham selv, der har skrevet den, tror jeg, at han klarer sig lidt endnu. Vi andre har også læst teksten og har faktisk set, hvordan man har bondefanget en del af de andre partier her i Folketinget, og vi kan jo kun glæde os over, at vi ikke er blevet bondefanget. Men derfra og så til at sige, at Venstre og Fremskridtspartiet er to alen af et stykke, er der et stykke vej, så jeg tror desværre, at vi må vente lidt, inden Venstre bliver så fornuftige, at de vil acceptere den sammenligning.

Men hr. Gade sagde også noget meget fornuftigt. Han sagde, at både Venstre og Fremskridtspartiet gik ind for det indre marked, og det er 100 pct. sandt. Det er rigtigt, at vi går ind for det frie indre marked. Hver gang vi taler

om frihed til enkeltpersoner, er Fremskridtspartiet for, og hver evig eneste gang, vi taler om frihed til personer, er vi for.

Men når vi taler om den sociale dimension, er der absolut ikke tale om frihed, ikke engang frihed til, at arbejdsmarkedets parter kan lave en aftale og beslutte, at sådan skal det være inden for deres område. Nej, det, der er tale om i den sociale dimension, fremgår jo af den fine dagsorden, som vi diskuterer på nuværende tidspunkt. Den starter med – og det er sjovt nok netop det, hr. Gade er så glad for – at Folketinget opfordrer regeringen til at arbejde aktivt for virkeliggørelse af den sociale dimension med henblik på at skabe et socialt afbalanceret fællesskab. Nu skal vi altså alle sammen have fælles regler inden for Fællesskabet på alle de områder, der indeholdes i den sociale dimension.

Og for at være helt sikker på, at der ikke er nogen fra hverken Venstre eller De Konservative – og hvem man ellers har fået med på denne dagsorden – som kan krybe udenom bagefter, taler man også om spørgsmål, der har en tværnationale eller lignende generelle aspekter. Jeg spurgte for et stykke tid siden i denne debat om, hvad man egentlig mener med lignende generelle aspekter. Kan man overhovedet finde ét eneste eksempel på noget, der ikke har lignende generelle aspekter? Det tror jeg ikke. Jeg har i hvert fald stadig ikke fået at vide, hvad det skulle være, bortset fra at hr. Peter Duetoft mente, det var portugisiske børn, som der er lovgivet for i forvejen.

Men for at være yderligere sikker skal det også være noget – altså hvis man skal bruge subsidiaritetsprincippet – der kun vedrører et enkelt medlemsland. Og så er det, at jeg igen siger, at alt inden for arbejdsmarkedet vil berøre mere end ét medlemsland, og jeg hørte da også en dejlig fnisen fra den socialdemokratiske side af salen, da jeg kom frem med det første gang. Men det er jo rigtigt.

Endnu en gang er det lykkedes et flertal her i Folketinget at bondefange en anden del af Folketinget. Men Fremskridtspartiet hopper ikke på den; vi kan ikke se fornuften i, at arbejdsmarkedets parter kan få lov til at vælge mellem pest og kolera. De kan få lov til at sige, at dette direktiv skal indføres ved lov, og ellers er vi alligevel nødt til at gøre det. Der er reelt kun lykleri tilbage, for et sådant EU- eller Unions-